

Cuprins

Prefață.....	XI
Abrevieri.....	XIII
Capitolul I. Introducere. Provocări ale contextului juridic analizat.....	1
Secțiunea 1. Evoluția concepției referitoare la contract și procedurile colective	4
Secțiunea a 2-a. Subiecte de analiză.....	8
Capitolul II. Tratatamentul contractelor în derulare în procedura de insolvență. Elemente de drept comparat.....	14
Secțiunea 1. Reperetele noțiunii de „contract în derulare”	18
Secțiunea a 2-a. Aspecte relevante în cadrul sistemelor juridice analizate	21
Secțiunea a 3-a. Tratatamentul aplicabil contractelor în derulare în procedurile de insolvență din Marea Britanie.....	26
§1. Asumarea contractelor	30
§2. Denunțarea contractelor	34
§3. Protejarea patrimoniului debitorului	44
Secțiunea a 4-a. Tratatamentul aplicabil contractelor în derulare în procedurile de insolvență din Statele Unite ale Americii	45
§1. Noțiunea de „contract în derulare”	46
§2. Aspecte generale privind tratamentul contractelor în derulare	48
§3. Cesionarea contractelor în derulare.....	53
§4. Asumarea contractelor în derulare	58
§5. Denunțarea contractelor în derulare și prejudiciul produs	59
Secțiunea a 5-a. Regimul juridic al contractelor în derulare. Procedura de insolvență din Franța.....	65
§1. Conceptul de „contract în derulare” în dreptul francez al insolvenței	68
§2. Regimul juridic al contractelor în derulare. Cadrul legal.....	76
§3. Competența de a decide asumarea sau denunțarea contractelor	80
§4. Asumarea contractelor în derulare, în scopul continuării lor.....	82

VI *Efectele deschiderii procedurii de insolvență asupra contractelor în derulare*

§5. Creanțele născute din continuarea contractelor asumate sau din contractele încheiate ulterior deschiderii procedurii.....	86
§6. Rezilierea contractelor inițial asumate și continuate.....	92
§7. Denunțarea contractelor în derulare la inițiativa debitorului	96
§8. Denunțarea contractelor în derulare la inițiativa partenerului contractual	100
§9. Contracte exceptate de la procedura de denunțare	103
§10. Reguli speciale aplicabile în procedura de lichidare	104
§11. Repararea prejudiciului produs prin denunțarea contractelor	106
§12. Natura creanței născute cu titlul de despăgubiri și realizarea acesteia	109

Capitolul III. Contextul legislativ românesc. Tratamentul

contractelor în derulare.....	113
Secțiunea 1. Aplicarea în timp a actelor normative succesive.....	114
Secțiunea a 2-a. Aspecte esențiale cu caracter derogatoriu de la dreptul comun al contractelor	117
Secțiunea a 3-a. Noțiunea de „contract în derulare” în dreptul român al insolvenței.....	121
Secțiunea a 4-a. Noțiunea de „contract substanțial executat”	127
Secțiunea a 5-a. Opozabilitatea deschiderii procedurii de insolvență față de partenerul contractual al debitorului.....	128
Secțiunea a 6-a. Procedura de asumare a contractelor.....	131
Secțiunea a 7-a. Cesiunea contractelor continuate de către debitor	134
Secțiunea a 8-a. Modificarea contractelor în derulare	136
Secțiunea a 9-a. „Justiția privată” și procedurile colective	141

Capitolul IV. Continuarea contractelor în dreptul intern.

Clauzele care agravează situația debitorului în contextul deschiderii procedurii de insolvență.....	148
Secțiunea 1. Interdicția clauzelor care afectează continuarea contractelor	149
Secțiunea a 2-a. Continuarea contractelor. Consecințe	156
Secțiunea a 3-a. Continuarea contractelor de credit bancar.....	158
Secțiunea a 4-a. Norme generale și norme speciale în contextul deschiderii procedurii	164
Secțiunea a 5-a. Decăderea debitorului din beneficiul termenului.....	168

Capitolul V. Denunțarea contractelor în derulare. Aspecte procedurale și consecințe.....	171
Secțiunea 1. Competența de a denunța contractele în derulare	171
Secțiunea a 2-a. Denunțarea contractelor în derulare la inițiativa debitorului.....	173
Secțiunea a 3-a. Denunțarea contractelor în derulare la inițiativa partenerului contractual al debitorului supus procedurii	174
Secțiunea a 4-a. Contestarea măsurii de denunțare a contractelor în derulare. Aspecte practice. Legalitate și oportunitate.....	177
Secțiunea a 5-a. Corelația dintre denunțarea contractelor, acțiunea în despăgubire și principiul maximizării averii debitorului.....	187
Secțiunea a 6-a. Privire comparativă între denunțarea contractelor și anularea actelor frauduloase.....	193
Capitolul VI. Răspunderea debitorului pentru prejudiciul produs prin denunțarea contractelor în derulare.	
Calificare juridică	198
Secțiunea 1. Existența și natura răspunderii	199
Secțiunea a 2-a. Considerații referitoare la răspunderea contractuală.....	205
§1. Cumulul răspunderii contractuale cu răspunderea delictuală	207
§2. Distincția dintre răspunderea contractuală și răspunderea delictuală.....	209
§3. Distincția dintre răspunderea contractuală și executarea în natură a obligației	209
§4. Sarcina probei	214
§5. Raportul de cauzalitate, element al răspunderii contractuale.....	215
Secțiunea a 3-a. Analiza culpei, element esențial al răspunderii contractuale, în contextul denunțării contractelor în derulare.....	218
Capitolul VII. Cuantumul despăgubirilor.....	223
Secțiunea 1. Coordonatele temporale ale prejudiciului	225
Secțiunea a 2-a. Natura creanței având ca obiect repararea prejudiciului produs prin denunțare.....	227
Secțiunea a 3-a. Prejudiciul.....	235
§1. Noțiunea de „prejudiciu”	235
§2. Evaluarea prejudiciului material	237
§3. Evaluarea judiciară a prejudiciului	239
3.1. Caracterul cert al prejudiciului	243
3.2. Caracterul previzibil al prejudiciului	245

VIII Efectele deschiderii procedurii de insolvență asupra contractelor în derulare

3.3. Diminuarea prejudiciului de către creditor	249
§4. Evaluarea legală a prejudiciului	257
§5. Evaluarea convențională a prejudiciului	263
Secțiunea a 4-a. Ipoteze de calculare a prejudiciului în cazul diferitelor contracte în derulare	279
Secțiunea a 5-a. Concluzii	290
Capitolul VIII. Tratamentul juridic al unor contracte speciale	292
Secțiunea 1. Contractul de vânzare	292
Secțiunea a 2-a. Dispoziții speciale privind contractul de locațiune.....	299
Secțiunea a 3-a. Dispoziții speciale privind contractele în temeiul cărora debitorul deține bunuri aparținând altor persoane: contractele de comision și de consignatie.....	305
Secțiunea a 4-a. Contractul de leasing financiar.....	308
Secțiunea a 5-a. Contractul de muncă	316
Secțiunea a 6-a. Contractul de societate	321
Secțiunea a 7-a. Contractele financiare calificate și operațiunile de compensare bilaterală.....	325
Secțiunea a 8-a. Contractele <i>intuitu personae</i> . Referire specială la contractul de mandat.....	326
Capitolul IX. Regimul juridic al antecontractelor de vânzare încheiate de către debitor, în calitate de promitent-vânzător, anterior deschiderii procedurii de insolvență.....	330
Secțiunea 1. Aplicarea în timp a dispozițiilor succesive ale art. 93 ¹ din Legea nr. 85/2006 și art. 131 din Legea nr. 85/2014	332
Secțiunea a 2-a. Scopul dispozițiilor legale. Aplicabilitate	335
Secțiunea a 3-a. Raportul dintre dispozițiile art. 131 din Legea nr. 85/2014 și normele cu caracter general care reglementează tratamentul contractelor în derulare.....	342
Secțiunea a 4-a. Concursul dintre promitentul-cumpărător și creditorul ipotecar al aceluiași bun, în condițiile Legii nr. 85/2006	347
Secțiunea a 5-a. Competența și momentul procesual al analizării condițiilor legale	352
Secțiunea a 6-a. Este necesară înscrierea promitentului-cumpărător în tabelul de creanțe al debitorului, pentru a invoca aplicabi- litatea dispozițiilor art. 131 din Legea nr. 85/2014?	354

Secțiunea a 7-a. Respingerea justificată a cererii de valorificare a antecontractului. Consecințe	358
Secțiunea a 8-a. Condițiile legale cumulative necesare pentru încheierea actului autentic de vânzare	365
§1. Condiția datei certe a înscrisului	366
§2. Prețul stipulat în promisiunea bilaterală de vânzare.....	367
§3. Achitarea prețului asumat prin promisiunea bilaterală de vânzare	374
§4. Stingerea obligației de plată a prețului sau a diferenței de preț prin compensare.....	376
§5. Predarea posesiei.....	381
§6. Bunul nu are o importanță determinantă pentru reușita unui plan de reorganizare.....	383
§7. Notarea promisiunii bilaterale de vânzare în cartea funciară	385
§8. Asigurarea unor garanții pentru creditorii care beneficiază de unele drepturi de preferință asupra bunului	387
Secțiunea a 9-a. Soarta promisiunilor de vânzare în privința cărora nu sunt îndeplinite condițiile cumulative obligatorii pentru încheierea actului autentic de vânzare	396
Secțiunea a 10-a. Vânzarea bunului către promitentul-vânzător fără îndeplinirea condițiilor reglementate de art. 131 din Legea nr. 85/2014	401
Secțiunea a 11-a. Ipoteza în care imobilul care a făcut obiectul antecontractului a fost vândut anterior deschiderii procedurii de insolvență.....	403
Secțiunea a 12-a. Vânzarea imobilului ulterior deschiderii procedurii de insolvență către o altă persoană decât promitentul-cumpărător	408
Secțiunea a 13-a. În loc de concluzie	411
Capitolul X. Posibilitatea deturnării procedurii de insolvență de la scopul ei legal.....	415
Secțiunea 1. Aspecte introductive	415
Secțiunea a 2-a. Deschiderea procedurii de insolvență la cererea debitorului. Standardul probatoriu	418
Secțiunea a 3-a. Testul aplicabil pentru reținerea stării de insolvență.....	423
Secțiunea a 4-a. Dificultatea financiară temporară și starea de insolvență.....	425

X *Efectele deschiderii procedurii de insolvență asupra contractelor în derulare*

Secțiunea a 5-a. Standardul probatoriu în demersul de deschidere a procedurii	426
Secțiunea a 6-a. Opoziția creditorilor	434

Capitolul XI. Procedura de insolvență a societății

Hidroelectrică S.A. Repere jurisprudențiale..... 439

Secțiunea 1. Denunțarea contractelor în derulare	442
Secțiunea a 2-a. Cauzele stării de insolvență.....	443
Secțiunea a 3-a. Planul de reorganizare.....	445
Secțiunea a 4-a. Concluzii	451

Bibliografie..... 457

incerte de recuperare. Legea contractului este înlăturată, pentru a permite sacrificarea creditorului partener contractual, în favoarea urmării unui interes juridic considerat superior, constând în reorganizarea activității și salvarea debitorului.

Apare a fi inutil, în acest domeniu al procedurilor colective și al reorganizării întreprinderilor, să încercăm o distincție clară între drept și economie. Dreptul contractual și al obligațiilor nu reprezintă decât fațeta juridică a unui fenomen social complex, a cărui latură economică este reprezentată imperturbabil de credit¹⁰.

Multe sisteme juridice au reglementat expres dreptul unui debitor supus procedurii de insolvență ca personal sau prin reprezentant legal, indiferent cum se numește acesta, să asume sau să denunțe un contract în derulare preexistent la momentul deschiderii procedurii. Acest drept poate fi considerat foarte controversat, deoarece creează aparența că debitorul supus procedurii are competența de a specula creșterea sau scăderea pieței relevante și de a adopta o decizie în funcție de evoluția pieței. Acest fapt poate fi interpretat ca o eludare a normelor juridice de drept comun, care nu ar permite, în majoritatea sistemelor de drept, ca un vânzător sau un locator, spre exemplu, să speculeze împotriva intereselor partenerului său contractual prin omiterea sau înlăturarea unui acord contractual obligatoriu.

Pe de altă parte, cei responsabili cu implementarea politicilor publice sunt cu adevărat preocupați de faptul că, dacă un astfel de drept nu ar fi recunoscut debitorului, șansele reale de redresare și reorganizare ar fi foarte reduse în majoritatea ipotezelor practice, cu consecința unor pierderi economice mult mai mari¹¹. Specularea unor valori ale pieței relevante nu reprezintă însă întotdeauna un factor esențial atunci când prețurile respectivei piețe sunt stabile sau atunci când există și alți factori care trebuie luați în considerare dacă este asumat sau denunțat un contract în derulare.

Secțiunea a 2-a. Subiecte de analiză

A. O primă analiză care se impune a fi abordată vizează raporturile obligaționale dintre profesioniști, cu enunțarea elementelor specifice

¹⁰ *Cl. Brunetti-Ponce*, La spécificité du régime des contrats en cours dans les procédures collectives, în RTDcom. nr. 4/2000, Dalloz, Paris, p. 816.

¹¹ *J. Chuah, E. Vaccari (eds.)*, Executory Contracts in Insolvency Law. A Global Guide, Edward Elgar Publishing, Cheltenham, 2019, p. 1.

acestui domeniu și, mai ales, cu sublinierea importanței în acest domeniu specific a caracterului obligatoriu al contractului, enunțat prin prisma principiului unanim admis în dreptul privat, *pacta sunt servanda*. Încrederea dintre părțile raportului juridic și previzibilitatea obținerii prestațiilor la care oricare dintre părți are o așteptare legitimă reprezintă elementele esențiale ale unui climat economic sănătos, clădit pe principii juridice clare și eficiente.

Din această perspectivă, regulile cu caracter special care reglementează domeniul insolvenței bulversează această ordine juridică și înfrâng caracterul obligatoriu al contractului, cu motivația protejării, reorganizării și, în final, a salvării debitorului viabil. Norme exprese cu caracter particular oferă administratorului sau lichidatorului judiciar al debitorului supus procedurii de insolvență posibilitatea să denunțe contractele în derulare ale debitorului și să refuze, cu un argument legal, executarea acestora.

Iată cum, prin simpla deschidere a procedurii de insolvență față de un subiect de drept, întreaga ordine juridică general asumată este bulversată și toate raporturile juridice în derulare ale acestuia pot suferi modificări radicale, care afectează situația partenerilor contractuali, făcând posibile și consecințe subsecvente, față de entități care nu au stabilit raporturi directe cu debitorul insolvent.

B. Acest context, derogatoriu și bulversant, generat de deschiderea unei proceduri de insolvență, urmează a fi analizat prin evidențierea argumentelor care dau legitimitate unor excepții substanțiale de la regulile fundamentale ale obligativității contractelor. Situația patrimonială dificilă a debitorului și nevoia de a maximiza averea acestuia pentru reorganizarea întreprinderii și acoperirea pasivului reprezintă ideea centrală în jurul căreia au fost create toate procedurile reglementate prin Legea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență nr. 85/2014¹², în vederea atingerii acestui scop.

C. Este necesară evidențierea și explicarea unor construcții terminologice esențiale, folosite de textele actului normativ incident. Spre exemplu, noțiunea de „contract în derulare”, în accepțiunea art. 123 din Legea nr. 85/2014, nu a beneficiat de o atenție suficientă din partea doctrinei naționale. Doctrina de drept comparat oferă însă o abordare detaliată și complexă asupra noțiunii, cu referiri consistente la jurisprudență, existând posibilitatea extragerii unor concepte și a unor repere utile și suficient de clare.

¹² Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (M. Of. nr. 466 din 25 iunie 2014).

Apreciem utilă, de asemenea, o analiză comparativă, atât din perspectiva asemănarilor, însă mai ales din perspectiva deosebirilor de substanță dintre instituția denunțării contractului de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, reglementată de art. 123 din Legea nr. 85/2014, și instituțiile de drept comun: rezoluțiunea și rezilierea contractului, nulitatea contractului, impreviziunea, precum și consecințele tuturor acestor instituții.

D. În practica judiciară se invocă faptul că deschiderea procedurii de insolvență la cererea debitorului reprezintă uneori și un mijloc de eludare a obligației de executare a prestațiilor asumate contractual, un subterfugiu situat pe terenul abuzului de drept, cu certe șanse de reușită, mai ales în condițiile în care mijloacele concrete ale practicienilor în insolvență pentru identificarea și readucerea la masa credală a unor bunuri și resurse sustrase din patrimoniul debitorului au încă o eficacitate redusă. Există suspiciuni rezonabile potrivit cărora anumite proceduri de insolvență sunt deschise la cererea debitorilor după ce starea de insolvență a fost creată în mod artificial, prin neexecutarea intenționată a unor obligații de plată și acumularea de penalități contractuale sau legale, dublată de crearea unei crize a lichidităților. Acest context este creat artificial în scopul de a obține posibilitatea de denunțare a unor contracte, subsecvent deschiderii procedurii de insolvență, atât sub imperiul vechiului cadru legislativ, reprezentat de Legea nr. 85/2006¹³, cât și după intrarea în vigoare a noului Cod al insolvenței, Legea nr. 85/2014.

Această nouă perspectivă prezintă un real interes practic și obligă la identificarea unor repere necesare individualizării situațiilor de utilizare abuzivă a procedurii de insolvență, urmată de evidențierea consecințelor negative și a unor posibile remedii.

E. Consecutiv evocării acestor aspecte de ordin general, merită, desigur, o atenție specială și prezentarea mecanismelor procedurale concrete de denunțare a contractelor, cu cele două componente esențiale: denunțarea prin manifestarea de voință a administratorului judiciar și denunțarea în urma unor demersuri inițiate de către partenerul contractual al debitorului. Condițiile, termenele, modalitățile concrete de denunțare, efectele unor acte procedurale încheiate în acest context, toate acestea vor

¹³ Publicată în M. Of. nr. 359 din 21 aprilie 2006 și abrogată la 28 iunie 2014, prin Legea nr. 85/2014.

fi pe larg analizate, pornind de la dispozițiile legale relevante, cuprinse în art. 123 alin. (1) teza a II-a lit. a) și b) din Legea nr. 85/2014¹⁴.

F. Aprofundarea dispozițiilor art. 123 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 impune, de asemenea, analiza corelației dintre dispoziția legală care interzice inserarea în contract a unor clauze prin care părțile ar conveni desființarea contractelor în derulare, decăderea din beneficiul termenului sau declararea exigibilității anticipate în contextul deschiderii procedurii și dispozițiile generale ale art. 1.417 alin. (1) C.civ.¹⁵, la care textul normativ evocat face expres referire. Acest din urmă text legal pare a veni în contradicție cu interdicția anterior enunțată și dispune în sensul că, dimpotrivă, debitorul decade din beneficiul termenului dacă se află în stare de insolvabilitate sau, după caz, de insolvență declarată în condițiile legii.

Contradicția dintre cele două dispoziții legale este una aparentă. Deși textele sunt, într-adevăr, contrare, ele au un domeniu de aplicare diferit și

¹⁴ Art. 123 alin. (1) din Legea nr. 85/2014: „Contractele în derulare se consideră menținute la data deschiderii procedurii, art. 1.417 din Codul civil nefiind aplicabil. Orice clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare, de decădere din beneficiul termenului sau de declarare a exigibilității anticipate pentru motivul deschiderii procedurii sunt nule. Prevederile referitoare la menținerea contractelor în derulare și la nulitatea clauzelor de încetare sau accelerare a obligațiilor nu sunt aplicabile în privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, într-un termen de prescripție de 3 luni de la data deschiderii procedurii, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să denunțe orice contract, închirierile neexpire, alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu au fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile de la primire, notificării contractantului, formulată în primele 3 luni de la deschiderea procedurii, prin care i se cere să denunțe contractul; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat. Contractul se consideră denunțat: a) la data expirării unui termen de 30 de zile de la recepționarea solicitării cocontractantului privind denunțarea contractului, dacă administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu răspunde; b) la data notificării denunțării de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar”.

¹⁵ Art. 1.417 alin. (1) C.civ.: „Debitorul decade din beneficiul termenului dacă se află în stare de insolvabilitate sau, după caz, de insolvență declarată în condițiile legii, precum și atunci când, cu intenție sau dintr-o culpă gravă, diminuează prin fapta sa garanțiile constituite în favoarea creditorului sau nu constituie garanțiile promise”.

se adresează unor subiecte de drept și unor raporturi juridice care nu se suprapun. Rezolvarea dilemei presupune stabilirea cu acuratețe a domeniului distinct de aplicare pentru fiecare dintre cele două norme, dintre care art. 1.417 C.civ. reprezintă dreptul comun, iar art. 123 alin. (1) din Legea nr. 85/2014 reprezintă norma specială.

G. Ulterior depășirii acestei etape de debut și alegerii dintre opțiunile posibile a celei care permite menținerea contractului, o atenție specială necesită modul de executare a acestuia pe parcursul perioadei de observație sau pe durata planului de reorganizare, precum și consecințele neexecutării. Un element specific, în acest context, este reprezentat de dispozițiile art. 123 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora, în ipoteza în care solicită executarea contractului, „administratorul judiciar/lichidatorul judiciar precizează trimestrial, în cadrul rapoartelor de activitate, dacă debitorul dispune de fondurile bănești necesare achitării contravalorii bunurilor sau prestațiilor furnizate de către cocontractant”.

Alte evenimente cu semnificație juridică care pot apărea pe parcursul executării contractului sunt evocate exemplificativ în cuprinsul art. 123 alin. (5) din Legea nr. 85/2014¹⁶, și anume: modificarea contractelor prin acordul părților, invocarea instituției impreviziunii reglementate prin art. 1.271 alin. (2) C.civ.¹⁷ sau cesiunea contractelor pentru maximizarea averii debitorului. Fiecare dintre aceste instituții necesită o atenție specială în contextul procedurilor colective, prin evidențierea caracteristicilor impuse de principiul esențial al maximizării averii debitorului, cât și din perspectiva unor referințe de drept comparat, care au fost identificate.

H. Pe lângă aceste referințe de ordin general, textele normative incidente reglementează soluții particulare pentru anumite contracte, cele evidențiate prin dispozițiile art. 123 și urm. din Legea nr. 85/2014. Se impun astfel analize individuale concrete pentru: vânzarea-cumpărarea cu

¹⁶ Art. 123 alin. (5) din Legea nr. 85/2014: „Pe parcursul perioadei de observație, cu acordul cocontractanților, administratorul judiciar va putea să modifice clauzele contractelor încheiate de debitor, inclusiv contractele de credit, astfel încât acestea să asigure echivalența viitoarelor prestații. Eventualele cereri formulate în temeiul art. 1.271 din Codul civil vor fi soluționate de judecătorul-sindic”.

¹⁷ Art. 1.271 alin. (2) C.civ.: „Cu toate acestea, dacă executarea contractului a devenit excesiv de oneroasă datorită unei schimbări excepționale a împrejurărilor care ar face vădit injustă obligarea debitorului la executarea obligației, instanța poate să dispună: a) adaptarea contractului, pentru a distribui în mod echitabil între părți pierderile și beneficiile ce rezultă din schimbarea împrejurărilor; b) încetarea contractului, la momentul și în condițiile pe care le stabilește”.

plata prețului în rate și rezerva dreptului de proprietate, vânzarea bunurilor mobile aflate în tranzit, contractele de muncă individuale și colective, contractele de închiriere și, mai ales, numeroasele situații practice de leasing financiar. Enumerarea acestor contracte speciale menționate în mod expres și a modului în care sunt afectate prin deschiderea procedurii de insolvență față de una dintre părți continuă cu contractul de comision și contractul de consignatie.

În mod similar, este reglementată succint situația în care debitorul supus procedurii de insolvență are calitatea de asociat într-o societate agricolă, societate în nume colectiv, societate în comandită ori cu răspundere limitată sau este acționarul unei societăți pe acțiuni, membru al unei societăți cooperative sau al unui grup de interes economic. Toate aceste situații merită o analiză aprofundată, întrucât prezintă un neîndoiebnic interes științific și practic.

I. Pentru ipoteza contrară, în care contractul este denunțat și nu va mai continua, cocontractantul are la îndemână posibilitatea de a formula o acțiune în despăgubire pentru repararea prejudiciului produs partenerului contractual al debitorului prin denunțarea contractului. Deși textul legal este preluat într-o manieră fidelă din vechiul act normativ (Legea nr. 85/2006), unde era reglementat prin art. 90 alin. (2), practica și doctrina judiciară nu au trasat criterii și repere clare de stabilire a prejudiciului. Analiza va aborda și condițiile concrete de realizare a titlului executoriu astfel obținut împotriva patrimoniului debitorului.

În acest context, apare necesară examinarea *corelației dintre denunțarea contractelor, acțiunea în despăgubire și principiul maximizării averii debitorului*.

J. O atenție specială se impune a fi acordată unui anumit tip de contract, cel care a generat în activitatea practică o dezbatere juridică constructivă și o jurisprudență consistentă. Este vorba despre executarea obligațiilor rezultate dintr-un antecontract de vânzare, încheiat la o dată certă anterioară deschiderii procedurii de insolvență. Bogată în semnificații este prezentarea situației juridice a acestuia, atât în contextul vechiului cadru legislativ, începând cu introducerea în Legea nr. 85/2006 a dispozițiilor art. 93¹, prin Legea nr. 277/2009, cât și evoluția reglementării prin noul act normativ, Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.